

Luc De Munck:

“De vereniging biedt de mogelijkheid om voeling te houden met wat er leeft in de archiefwereld”

Hoe lang ben je al actief binnen de VVBAD?

Ik ben lid geworden in 1987, toen ik in Antwerpen met de IBW-opleiding begon. Op dat moment was ik al enkele jaren verantwoordelijk voor de documentatiedienst van het Rode Kruis, waarvan het archief een onderdeel was. Het lidmaatschap van de VVBAD leek me toen een noodzaak om een netwerk met collega's uit te bouwen en om op de hoogte te blijven van de evoluties in het werkveld.

Hoe ben je in het archief beland?

Ik heb politieke en sociale wetenschappen en communicatiewetenschappen gestudeerd, en mijn thesis behandelde een pershistorisch onderwerp: de overgang van daensistische naar Vlaams-nationalistische pers in het interbellum. Daarbij maakte ik een repertorium van alle betrokken weekbladen, en zo deed ik onderzoek in talrijke archieven. Daar ontstond mijn interesse voor de archiefwereld. Hét keerpunt was het gastcollege over de archiefwetgeving, dat Juul Verhelst kwam geven in het kader van de IBW-opleiding. Door zijn enthousiasme werd ik echt gebeten door de archiefmicrobe. Hij stimuleerde me om de interuniversitaire opleiding archivistiek aan te vatten, en om binnen het Rode Kruis de archiefwerking uit te bouwen. Uiteindelijk leidde dat in 1998 tot de oprichting van een eigen archiefdienst.

Wat is je fijnste archiefherinnering?

Ik put vooral voldoening uit de dagelijkse

contacten met zowel interne als externe gebruikers. Een Rode Kruisdienst adviseren over de bewaartermijnen van documenten, met een afdeling de mogelijke activiteiten in het kader van hun 100-jarig bestaan overlopen, een student begeleiden bij een scriptie, ... het zijn misschien kleine, maar wel essentiële onderdelen van onze dienstverlening.

Hoe heb je de vereniging zien evolueren?

Ik denk dat de evolutie van de VVBAD grotendeels parallel loopt met die van het beroepsveld: een groeiende professionalisering en deskundigheid, met aandacht voor goede communicatie en constructief lobbywerk. Belangenbehartiging van de sector is altijd een belangrijk doel van de vereniging geweest, maar dit aspect van de werking krijgt terecht toenemende aandacht. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de voorstellen om tot een Vlaams archiefdecreet te komen.

Wat haal je er voor jezelf uit, zowel persoonlijk als professioneel?

De vereniging biedt de mogelijkheid om voeling te houden met wat er leeft in de archiefwereld. Daarom neem ik regelmatig deel aan de studiedagen. Daarnaast vormen de tijdschriften een belangrijke informatiebron. Ik vond het ook zeer verrukkelijk om eind jaren negentig als kersvers archivaris deel uit te maken van het sectiebestuur Archief. Sinds een paar jaar ben ik lid van de werkgroep Privaatrechterlijk Archief. De discussie over bewaar- en vernietigingslijsten in

de schoot van deze werkgroep heeft me ertoe aangezet om ook voor het Rode Kruis dergelijke lijsten op te stellen.

Welk thema ligt je na aan het hart?

Publiekswerking vind ik zeer belangrijk. Alhoewel dat als eenmansdienst niet evident is, heb ik altijd geprobeerd om via verschillende kanalen een ruim publiek kennis te laten maken met de inhoud van ons archief. Zo ben ik momenteel volop bezig met de voorbereiding van een boek en een tentoonstelling over de werking van het Rode Kruishospitaal L'Océan in De Panne tijdens de Eerste Wereldoorlog.

Hoe hoop je dat het beroep zal evolueren in de toekomst?

Het is duidelijk dat digitaal archiveren steeds belangrijker wordt. Dit is een onderwerp dat zeer sterk leeft bij archivariissen, getuige de massale belangstelling voor de recente VVBAD-studiedag over dit onderwerp. De snelle technologische evoluties nemen echter niet weg dat de gebruikers ook in de toekomst centraal moeten staan in onze archiefwerking. Daarom kan ik me vinden in de visie van Martin Berendse, algemeen rijksarchivaris van Nederland en voorzitter van de International Council of Archives, die onlangs op het colloquium 'Archieven 2020' pleitte voor het verschuiven van de aandacht voor de eigen collectie naar een werking op maat van de gebruikers. ■

Luc De Munck is archivaris van Rode Kruis-Vlaanderen. Momenteel is hij bezig met de voorbereiding van een boek en tentoonstelling over de werking van het Rode Kruis tijdens de Eerste Wereldoorlog. Hij was jarenlang lid van het sectiebestuur Archief van de VVBAD. Sinds 2009 is hij actief in de werkgroep Privaatrechterlijk Archief.